

MODLCA (1) *sb m*

o *jasne*.

[*sg G modlce.*] ◊ [*pl N modlce.*]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek, który się modli:

Wyrażenie: »wierny modlca«: Ale przyśfla godzina ij iuż ieft/ gdy wierni modlce będą chwalitz hoga oyttza w duchu ij w prawdzie OpecŻyw 50; [Modlitwá pokornego/ ohłoki przenika/ przychodząc do Bogá/ ktory wyernego modlce wyfluchawa prosby. PańskModlWyłoż G4v].

Cf **BOGOMODLCA**

TG